

Over Holluf, sidst i maj.
1957

Åhmm, ja, det vil sige nej, Jenny, det er vist ikke vær, jeg går hen og gør ligeså, så været det vist for længe, inden det allert får bogen, at skrive i.

Nå, nå, Ingrid, min pertentlighed er vist temmelig degenereret og som du ser, heller ikke helt umulig, at vesse på og da særlig, hvis det samtidig kunne presse ind i mit kram, det synes jeg, det kan denne gang, næste gang skal jeg huste at være diplomatisk.

Ja, så mæde vi alligevel, at besøge Poul og Hanne (det var første gang, nå, ja, vi har været ude på Brabrandvej engang, men da var de ikke hjemme, det var de skam denne gang. Tak for dagen Poul og Hanne.

Sidst jeg skrev, var jeg ved, at gøre vort hus i stand og, ja, det er jeg skam endnu. Jo vi har håndværker i huset hele året, det er nu altså ikke spændende, for min kone da.

Min nuværende håndtering er ved, at blive lidt ustadigt, nogen tid, er der mere arbejde end vi kan overkomme, en anden tid, er der slet intet og meget tyder på, at der skal til, at være mest af det sidste, men vi kan da håbe det bedste og frygte det værste, så skulde det gå sært til, om vi ikke træffer noget af det rigtige.

Det er i disse dage, den nye regering skal fødes, det er spændende, at se, hvad det kan blive til, fremover, mon ret mange havde tænkt sig den mulighed, jeg ikke. Men hvordan det end går, så skal der jo nok være i sejlene for, at redde skuden op, hvis den ligger så langt nede, som nationalbankdirektøren siger, den gør.

Het fra O.H. er der ikke noget at bemærke hverdagens fortrædeligheder er der ingen grund til, at besvare jer med og de små lyspunkter bruger vi selv.

Så bliver der kun tilbage, at sende jer alle, så mange hilsener vil kan, fra os her
Svend.